

Mattheus 1: 1-17: De roots van Jezus.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Psalm 18: 1

Wet

Nieuw Liedboek 834

Gebed

Kindmoment.

Lied

Inleiding: Genesis.

Lezen: Mattheus 1: 1-17

Nieuw Liedboek 738

Preek

(Oude) GK 121 God, die was en is en komt.

gebed

collecte

Nieuw Liedboek 439 Verwacht de komst des Heren.

zegen.

Kindmoment.

Inleiding:

U heeft wel gemerkt, dat ik graag wat vertel over het stuk, dat we uit de Bijbel gaan lezen.

Een paar inleidende woorden.

Misschien zit u in de kerk en denkt u: "Laten we nu maar gewoon gaan lezen!".

Dat kan.

Maar ik doe dat zodat je tijdens het lezen scherper luistert en dus meer meeneemt.

En, als beloning, daar wordt de preek weer korter van! ☐ ☐

Mattheus vertelt het evangelie. Over de komst van de Verlosser. De Messias, die de wereld zal bevrijden van kwaad en strijd. Van eenzaamheid, ziekte en dood. Die vrede geeft en vluchtelingen een thuis.

Het is groot nieuws voor onze wereld. Beter nieuws is er niet.

Je pakt de Bijbel en met rode oortjes ga je aan het lezen.

En dan begint Mattheus dit grote nieuws met een geslachtregister. Een stamboom.

Dat lijkt in onze ogen erg saai.

Al die namen.

Leuk voor de familie, maar niet voor buitenstaanders.

Maar: Mattheus schrijft zijn evangelie vooral voor de familie van Jezus. Voor de joden, de kinderen van Abraham. Om hen tot geloof in de Messias te brengen.

En zij hebben deze eerste woorden met rooie oortjes gelezen.

Daarom geeft hij, bijvoorbeeld, meer dan 60 citaten uit het Oude Testament.

Steeds klinkten de woorden "Opdat vervuld zou worden...." En dan wordt een psalm of een profet uit het OT aangehaald.

En ook de aanhef is voor joden heel boeiend.

Dia.

Er staat: "Overzicht van de afstamming van Jezus Christus....".

Letterlijk staat er: 'Dit is de genesis van Jezus Christus....'.

De Genesis.

De geboorte, het ontstaan.

In het boek Genesis wordt het ontstaan, de geboorte van onze wereld en ons heelal verteld.

Door de geboorte van Jezus gloort er een nieuwe wereld.

Een Koninkrijk vol licht, waar alle kwaad en dood is weggedaan.

Nog één mooi element voordat we gaan lezen.

We kijken door Mattheus in een schacht van de tijd. Helemaal terug tot Abraham.

Van Abraham tot David. Van David tot de ballingschap. En van de tijd van de ballingschap naar de tijd van Jezus zelf.

In vers 17 schrijft Mattheus dat er 14 generaties liggen tussen Abraham en David. Dan opnieuw 14 tussen David en de ballingschap. En weer 14 tussen de ballingschap en Jezus.

Dat zijn 3 keer 14 of 6 keer 7 generaties.

Het getal 7 is in de Bijbel een belangrijk getal. Het getal van de volheid.

De Here rustte van zijn scheppingswerk op de 7^e dag.

In het 7^e jaar, het sabbathsjaar, moest een boer zijn land braak laten liggen en dus niet zaaien. Het land kon zich dan herstellen. Een jaar rust.

Na 7 sabbathsjaren, dat zijn dus 7 keer 7 jaar, was het 7 keer 7 jaar, dus het 49^e jaar een jubeljaar. In dat jaar moesten alle slaven vrijgelaten worden en alle schulden vergeven.

Het jubeljaar: jaar van rust en vergeving en vrijheid.

Als voorproef van de rust, die eenmaal zou komen.

Mattheus bedoelt: door Jezus komt die rust onze wereld binnen. En als jouw hart daarvoor openstaat, zal die rust door Jezus ook jouw leven binnenkomen.

Preek:

"Spoorloos". U kent dat programma op TV vast wel.

Dia.

In "Spoorloos" gaan mensen op zoek naar hun roots. Naar hun familie, hun ouders. Het land waar ze vandaan komen.

Ik zag een aflevering waarin een meisje op zoek ging naar haar moeder in Columbia. Ze was door Nederlandse ouders geadopteerd als baby van een paar maanden.

Haar moeder in Columbia was nog maar 16 jaar toen ze in verwachting raakte. Van een man, die ze nog maar kort kende en ook al snel weer uit haar leven verdween.

Ze beviel in een ziekenhuis buiten de stad.

Haar familie wilde de schande niet en zorgde ervoor, dat het kindje meteen na de geboorte bij haar werd weggehaald en naar een tehuis werd gebracht. Daar werd het als een weeskindje ter adoptie aangeboden. Haar moeder heeft haar maar even gezien en vastgehouden.

Het meisje groeide op in Nederland.

Sprak Nederlands. Ging naar school. Net als alle andere kinderen.

Maar toch merkte ze dat ze anders was. Haar zwarte haar. Haar donkere huid. Haar diepbruine ogen. Toen ze 18 jaar was hebben haar ouders haar verteld, dat ze uit Columbia kwam. Geadopteerd toen ze nog maar een baby was.

Wat ze altijd al dacht wist ze nu.

En ook al waren haar Nederlandse vader en moeder altijd goed voor haar geweest: ze wilde op zoek. Naar haar moeder in Columbia. Haar familie. Op zoek naar haar roots.

Op een dag wordt haar moeder gevonden. Het meisje reist naar Columbia en ontmoet haar moeder. Met ogen vol tranen valt ze de vreemde vrouw in de armen.

"Ik heb zo naar u verlangd", zegt zij, "nu weet ik wie ik écht ben.

En de moeder zegt: "Ik heb elke dag aan je gedacht".

Mattheus beschrijft de 'roots', de wortels, van Jezus. Zodat wij weten wie Jezus écht is.

Thema-dia.

Belofte.

De geboorte van Jezus is geworteld in de beloften van God.

Zoals de belofte van God aan Adam en Eva: "Er zal een kind van Eva komen, dat de kop van de slang zal verbrijzelen".

Uit die belofte aan Adam en Eva groeit de belofte aan Abraham bijna 2000 jaar voor de geboorte van Jezus.

Toen zei de Here tegen Abraham: "Abraham, jij zult een zoon krijgen en jij zult tot een zegen worden voor alle volken op deze aarde".

Op een dag komt er een engel bij Maria om te vertellen, dat ze zwanger zal worden en de Zoon van God in de wereld zal brengen. Dan zing Maria: "Hij trekt zich het lot aan van Israel, zijn dienaar, zoals hij aan onze voorouders heeft beloofd; Hij herinnert zich zijn barmhartigheid jegens Abraham en zijn nageslacht tot in eeuwigheid".

Ook aan David doet de Here een dure belofte.

David woont dan in een mooi paleis. En de Here woont nog in een tent. De tabernakel. En dan wil David ook voor zijn God een mooie, stenen tempel bouwen.

Maar dat wil de Here niet.

De Here zal voor David een huis bouwen.

En dan bedoelt de Here, dat hij David een zoon wil geven. En dat de zonen van die zonen ook weer zonen krijgen die op de troon in Jeruzalem zullen zitten.

Hij belooft: "Wanneer je leven voorbij is en je bij je voorouders te ruste gaat, zal ik je laten opvolgen door je eigen zoon en hem een bestendig koningschap schenken. Hij zal een huis bouwen voor mijn naam en ik zal ervoor zorgen, dat zijn troon nooit wankelt...". (2Samuel 7)

Die namen, Abraham en David, staan dus voor heel dure beloften.

En die beloften worden nu vervuld!

Jezus is zoon van Abraham. Zoon van David.

Maar, uit Mattheus 1 leren we niet alleen, dat Jezus de beloofde zoon is van Abraham en David.

We zien ook dat de Here God door de geslachten heen werkt.

Hij schakelt mensen in.

Hun kracht, maar ook hun zwakheid.

Zoals, bijvoorbeeld, Jakob.

Dat was de zoon van Izaak. De jongste. En daarbij een bedrieger.

Hij bedriegt zijn vader. Zijn broer Esau. En hij bedriegt zijn schoonvader, Laban, keer op keer. Door zijn gladde leugens probeert hij zijn eigen geluk te regelen.

Maar hij maakt alles alleen maar stuk door zijn leugens.

Hij maakt het gezin van Izaak stuk. De band met zijn broer, Esau. Hij moet vluchten. En later vlucht hij weer terug. Jakob leed onder de gevolgen van zijn bedrog.

Maar wat gebeurt er: de Here beschermt Jakob en geeft hem vrouwen en kinderen. Uit zijn eerste vrouw, Lea, wordt Juda geboren. En uit Juda wordt David en uit David wordt eeuwen later de Messias geboren.

Wat Jakob deed was verkeerd en hij leed onder de gevolgen van zijn zonden.

Maar tegelijk zie je dat God groter is dan onze zonden.

Dwars daardoor heen vervult hij zijn beloften. Zó sterk is zijn woord. Hij doet wat hij zegt.

We leren daarmee ook dat de Here de tijd neemt voor die vervulling.

Het is goed om dat ook te zien.

Want je kunt ongeduldig worden: waar blijft Jezus? We wachten al bijna 2000 jaar op zijn terugkomst!

Je kunt je geloof zelfs kwijtraken!

Het duurt allemaal zo lang.

En ondertussen is er zoveel kwaad in de wereld. Zoveel wanhoop.

Waar blijft dat Koninkrijk toch!? Is hij ons vergeten?

Wij hebben vaak een heel andere agenda, dan God.

Lees Mattheus 1 dan nog eens. Al die mensenlevens. Al die eeuwen.

En dan de komst van Jezus zelf: in een voerbak. Uit een maagd. Een kind. Een kruis.

Alles gaat zo anders dan wij het gedaan hadden.

Maar let op: de Zoon van God komt op aarde. God vervult zijn beloften.

Leer maar vertrouwen.

Thema-dia.

Genade.

Wie ben jij?

Als mensen dat vragen kun je je paspoort laten zien. Met je pasfoto en je naam.

Je kunt zeggen: "Dit ben ik".

Als je naar werk zoekt, dan kunnen mensen vragen om je CV. Je curriculum vitea.

Daar staat je naam op en wanneer je geboren bent. Waar je op school hebt gezeten en welke opleiding je hebt gevolgd. En daarnaast waar je al eerder werkte. Jouw roots.

Je geeft je CV bij je sollicitatie en je zegt: "Dit ben ik".

In de tijd van Jezus deden mensen dat anders.

Er waren nog geen paspoorten en CV's.

Toen was je geslachtregister, je stamboom, je paspoort of je CV.

Als mensen toen aan je vroegen "Wie ben jij?". Dan noemde je zoveel mogelijk namen op uit je stamboom: "ik ben de zoon of dochter van die of die en die is de zoon van die en die weer de zoon van....."

Het CV van Jezus is dan: 'Ik ben de zoon van Jozef, de zoon van Jakob, de zoon van Matthan, de zoon van Eleazar....". En zo tot David en Abraham: "Dit ben ik!".

In onze tijd wordt er wel vaak wat geknoeid met een CV. Als je ergens bent ontslagen, dan laat je dat baantje liever weg. En het is altijd leuk om er stiekem een extra opleiding op te zetten.

In die dagen kon je namen uit je stamboom weglaten, als dat beter uitkwam.

Herodes de Grote deed dat.

Hij liet graag namen weg. Namen, die niet stoer waren.

En in Egypte werden namen van Farao's zelfs echt weggebeiteld uit de stenen.

Allemaal om hun levensgeschiedenis, hun CV, mooier te laten lijken.

Ja, je hebt soms van die familiegeheimen.....

Maar bij Jezus gebeurt het juist andersom!

Als Jezus alle namen zou hebben weggeveegd uit zijn stamboom, waar hij zich voor schaamde, dan had er geen enkele naam meer in gestaan.

Moet je eens kijken.

Er staan namen in van 5 vrouwen. Tamar, Rahab, Ruth, de vrouw van Uriah, en Maria.

Alleen dat al.

In die dagen zette je geen vrouwen in je CV.

En dan waren veel van die vrouwen ook nog eens geen kinderen van Abraham. Zoals Tamar, Rachab en Ruth. Uit onreine volken. Ander ras.

Dat niet alleen.

Want door deze namen te noemen, roept Mattheus herinneringen wakker, die veel joden liever vergaten. Smerige herinneringen.

Zoals Tamar. Zij moest als hoer verkleed Juda verleiden, zodat hij haar kinderen zou geven. Het was een vorm hoererij en incest.

Of Rachab. Zij was een hoer in Jericho toen het volk Israel het land Kanaan binnenkwam.

Of Bathseba. De vrouw van koning David. De moeder van koning Salomo.

Heel fijntjes noemt Mattheus haar 'de vrouw van Uriah'. En met die woorden tekent hij de koning waar de joden zo trots op waren. Hun koning David.

Maar ondertussen heeft hij Bathseba verleid en heeft daarna haar man, Uriah, vermoord om zijn zonde te bedekken.

Dat overspel was al erg. Maar die moord nog erger. Want Uriah was een van Davids helden. Een man uit zijn leger, die zijn leven voor David overhad. Een huisvriend.

David verleidt zijn vrouw en vermoordt haar man.

Dat is David.

En zo gaat het maar verder.

Salomo met zijn duizend vrouwen en zijn vreemde goden.

Manasse met zijn dienst aan de Moloch en zijn kinderoffers.

De neergang naar de ballingschap.

Het is allemaal te erg om te noemen.

En Mattheus laat ze gewoon staan in het geslachtsregister van Jezus, de Zoon van God.

Alsof hij wil zeggen: "Dit is Jezus. Dit is hem echt. En dit zijn zijn mensen. Kijk eens in de spiegel!".

En zo laat Mattheus zien, dat iedereen bij deze Jezus mag horen.

Wij sluiten makkelijk mensen uit.

Dat gebeurde veel in de dagen van Jezus. Veel Farizeeën en Schriftgeleerden keken neer op het volk en op zondaren. Op Samariatanen en heidenen.

En dat gebeurt nog. Mensen van een ander ras. Mensen uit een slechte wijk. Mensen met een strafblad of een ander geloof. Homoseksuelen. Ze horen er niet bij.

Maar de Bijbel maakt duidelijk: het is niet zo, dat de goede mensen erbij horen en de slechte niet.

Iedereen mag er bij horen. Iedereen mag zich kind van Abraham noemen. Maar dat kan alleen maar door de genade van Jezus Christus.

Ieder mens, die wil knielen, deelt in Gods vergeving.

Er is dus niemand, zelfs de grootste niet met de beste CV, die de genade van Jezus niet nodig heeft.

En er is niemand, zelfs de slechtste mens niet, die de genade van Jezus niet zou kunnen ontvangen.

Als er berouw is en bekering en geloof, dan staat het Koninkrijk voor je open.

Jezus schaamt zich niet voor zijn voorgeslacht.

Voor hen is hij gekomen.

Feit.

We leren ten slotte nog iets moois uit dit geslachtsregister. Dit.

Voor veel mensen lijkt het verhaal over de geboorte van Jezus een sprookje.

Een mooi verhaal over engelen. Een maagd, die zwanger wordt. Zoon van God in een voerbak. Wijzen uit het oosten en een boze koning.

Mooi om je in koude dagen aan te warmen, maar haaks op onze werkelijkheid.

Het nieuws van elke dag is bepaald geen sprookje maar laat zien hoe rauw het leven in feite is.

Vandaar dat veel mensen zich met Kerst kunnen vreselijk ergeren aan al dat zoete gedoe. De liedjes. De mooie woorden over vrede. Dat vriendelijke kindje in die stal. Blij als dat weer voorbij is! En ik begrijp dat heel goed. Alleen: wat is eigenlijk de werkelijkheid? Wat zijn de feiten? Dat leren we opnieuw van Mattheus. Juist dat geslachtsregister laat zien, dat de geboorte van Jezus echt gebeurd is. In onze geschiedenis. In onze werkelijkheid. Het is geen leuk sprookje of aardige goden-mythe. Het is in onze geschiedenis gebeurd. De verlosser is geboren.

Daarbij is de grote vraag dit: wat is nu eigenlijk de werkelijkheid? Dan kun je zeggen: 'Ja, de werkelijkheid is wat ik om mij heen zie en wat ik direct voel en ervaar. Wat ik in mijn krant lees en op TV zie. De aanslagen. De vluchtelingen. De Brexit. Mijn ziekte en de dood van mijn vrouw. Dát is de werkelijkheid! De harde werkelijkheid!'. En dat is natuurlijk waar. Tastbaar waar. Maar door Mattheus leren we een andere werkelijkheid zien. Een hogere werkelijkheid. Een sterkere. De werkelijkheid van God. God, die als almachtig koning in de hemel woont. In een multidimensionele werkelijkheid. Waarin tijd en ruimte hogere wetten volgen. De God, die begon met een paradijs. Die met kracht in onze werkelijkheid binnenbreekt en ons belooft, dat deze wereldorde vol kwaad een keer ophoudt te bestaan. Door zijn wonderen. Zijn engelen. Door Jezus, die opstaat uit de dood. Die zieken geneest en zelfs doden opwekt. Die stormen stilt met een woord. Er is blijkbaar een sterkere werkelijkheid om ons heen, dan onze werkelijkheid vol kwaad en pijn en waarin sterven bij het leven hoort. De werkelijkheid van God. Op kerst breekt die werkelijkheid met kracht onze wereld binnen. Het goede nieuws: onze Verlosser is geboren. De Zoon van Abraham. Ze zoon van David. De Zoon van God. De beloofde koning. En het wonder....hij wil onze familie zijn!

En weet je, jij kunt die nieuwe werkelijkheid nu al binnen treden. Wanneer jij je hart opent voor deze Zoon. Dan ontvang je vrede met God. Dan mag je leven uit genade. En als een kind, dat op de schouders van zijn vader zit, kijk je uit over de mensenmassa en zie je aan de einder het licht van de nieuwe wereld. Dat ben jij écht. Want dat is natuurlijk de grote vraag die overblijft. Door Mattheus weet je wie Jezus echt is. Maar nu blijft de vraag: "Wie wil jij zijn?". Amen.